33ste jaar. — Nr 139. Zaterdag 20 November 1886.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

Drie maal per week **6** francs per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centimen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centimen per drukregel
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of midden in het blad : **1** fr. den drukregel.

De personen die een abonnement op den *Postrijder* nemen voor het jaar 1887, zullen het blad gratis ontvangen van den dag hunner inschrijving tot den 1en januari aanstaande.

De prijs, *vooraf betaalbaar*, blijft bepaald als volgt :

Driemaal per week	**fr. 6.00**
Tweemaal »	**5.00**
Zondags alleen	**4.00**

TONGEREN, 20 NOVEMBER.

Van alles wat.

De opening der kamers is alle jaren een dag die met ongeduld door een zeker publiek verwacht wordt. Van tijd tot tijd, heel zelden, gebeurt het dat de Koning in persoon de opening der kamers doet door eene redevoering die men de Troonrede noemt.

Dat is heel aardig, en wanneer het gebeurt dat de opening der kamers door eene Troonrede wordt voorafgegaan, dan zijn er uit alle hoeken van het land menschen die naar Brussel stievelen en die op de hoeken der hoofdstad staan te gapen om den koninklijke stoet zien voorbij te gaan. Want rechtuit gezegd, de menschen die voor deze zoogezegde plechtigheid naar Brussel trekken, bekomeren zich veel minder met den ongezouten praat der Troonrede, dan met den stoet der burgerwacht, der hofrijtuigen en andere schoone dingen.

De *Postrijder* is verleden week ook naar Brussel gereden om dat spel eens van kortbij te zien.

Gij meent misschien, lezers, dat de Troonrede de uitdrukking is der gedachten van Leopold II ? Gij zijt mis. Als het gebeurt dat de Koning in persoon de kamers opent dan stooten de ministers eene redevoering aaneen die op den dag der opening door den Koning wordt afgelezen. Dat is een soort van programma waarin het gouvernement zijne inzichten over de voornaamste vraagpunten te kennen geeft.

Rechtuit gezegd, wij hebben al menige opening der Kamer gezien en menige Troonrede gehoord en gelezen, maar wij hebben nooit kunnen wijs worden waartoe dat ding dient. Wat vooral aardig is, dat is dat, wanneer de koning opgehouden heeft met spreken, er nooit geen twee menschen zijn die ten accoord kunnen komen over het geen hij heeft willen zeggen.

Als ik koning was, hetgeen ik misschien nooit zal worden, dan zou ik dat heel anders doen. In plaats van alle zes of zeven jaren eens naar de kamer te gaan en daar aan te komen te midden van eene hoop gepluimde officiers, tambours en hofdamen, zou ik mij van tijd tot tijd in reizende koopman verkleeden en onbekend tusschen het volk gaan staan om te luisteren wat er zoo al in de kamer gezegd wordt. En als ze dan eens goed, gelijk kwajongens of liberale zakdragers aan het disputeeren waren, dan zou ik mijnen chapeau-klak onder mijn lemp uthalen en ik zou eene Troonrede beginnen als volgt :

« Mijnheeren, gij zijt hier met 156 man uit alle deelen van het land bijeen gekomen om de belangens van uwe arrondissementen waar te nemen. De menschen van Tongeren zeggen dat er onder u eenen heelen hoop zijn die veel muils hebben, doch zich maar heel weinig met de openbare belangen bezig houden en die niet anders zoeken dan stokken in het rad van den gouvernementswagen te steken. Hoort eens hier, dat moet ophouden. Die van Tongeren zeggen dat gij betaald zijt, niet om hier uren lang flauwen praat te vertellen, maar om de interesten der lastbetalers waar te nemen. Dat heel gewauwel is geen pijp tabak waard, en als dat niet ophoudt dan zal ik u *quatre-vingt-mille non de tonnère* op zich Bismarcks gaan regeeren.

En daarmee zou ik mijne chapeau-klak op mijn rechter oor zetten en 't huis gaan.

Het is niet om er mee te lachen, maar van tien liberalen die in de kamers zitten zijn er ten minste zeven die zich inbeelden dat zij daar niets anders te doen hebben dan hunne kleine politieke driftjes te volboen en zich op het katholiek gouvernement te wreken over de nederlag welke de liberalerij in het land ondergaan heeft.

Het katholiek ministerie houdt zich bezig met den toestand der werkende klas te verbeteren ; het onderzoekt, of doet onderzoeken door de commissie van het werk, al wat kan bijdragen om het lot van den werkman te verbeteren. In al onze steden zijn de katholieke besturen aan het werk geweest om het gouvernement in zijne verhevene onderneming ter hulp te komen. Het lot des werkmans zal verbeterd worden ; het werk der vrouwen die als echte slavinnen in de koolkuilen en in de smeltovens moesten verkwijnen, zal afgeschaft worden ; de kinderen onder eenen bepaalden ouderdom zullen niet meer in de koolmijnen toegelaten worden ; de werkbazen die de werklieden dwongen hunne koopwaren in bepaalde winkels te gaan koopen, zullen gedwongen worden al ware het maar op zedelijke wijze hun werkvolk in geld te betalen.

Wie is het die deze heilzame hervormingen invoert ? — Dat zijn de katholieken en de katholieken alleen.

Wie is het die het onderwijs onder het volk verspreidt, met zijn eigen geld scholen bouwt, leermeesters betaalt en de kinderen des arme op den goeden weg zoekt te houden ? — Dat zijn de katholieken en de katholieken alleen.

Wie is het die de ongelukkigen op hun bed van lijden gaat bezoeken, hun troost en hulp gaat brengen, en hun te gelijkertijd het stoffelijk en het geestelijk brood toereikt ? — Wie zou dat anders zijn dan de katholieken ?

En ondertusschen wat doen de liberalen ?

Gij moet er niet mee lachen, hoort, maar die leelijke mannen, die niets doen om het lot van den armen werkman te verbeteren, die schreeuwen nog tegen alles wat de katholieken doen. De katholieken stichten met honderde scholen ; de liberalen bouwen geene enkele school en 't is om zich een oog uit te lachen, het zijn de liberalen die alle dagen schreeuwen dat de katholieken het onderwijs willen vernietigen !

Een liberaal, ziet-je, is en blijft altijd en overal een liberaal, dat wil zeggen een kleingeestige mensch, een gierigaard, een laffe beleediger van al wat edel en groothartig is. De rol van die menschen is uitgespeeld in de kamers en in het geheele land.

∴

M. Bara heeft in de Kamer eene nota voorgelezen, waarin al de nijd en de spijt doorstraalt, die de linkerzij in zich heeft : de nieuwe leider der linkerzij — M. Frère is levend dood — zal het adres niet stemmen ; hij zal geen ondersteuning geven aan 't gouvernement ; men zal neêrzitten en niets doen, natuurlijk tot dat men met de partijschap voor den dag komen zal.

Niettemin heeft M. Bara zoo wat gebulderd op het oude thema : Gij verbiedigt den vrijen wil der huisvaders niet — en gij dan ? — De kinderen ondergaan een godsdienstig onderwijs dat zij, de kinderen ? afkeuren. Gij sluit de scholen — die leeg staan ! — en gij verjaagt ?? de goede schoolmeesters — en we laten ze rentenieren !

M. Bara vond dat dit versleten liedeke geen indruk deed en wilde dan ook geestig zijn : hij was zoo geestig dat hij zelf met zijne eigen geestigheid lachte.

Dit ook pakte niet, en eindelijk sloeg hij den toon aan van een profeet aan : « Grooter meerderheden dan de uwe zijn vergaan ! riep hij. *Tremblez* ! heeft ! de regeering van het liberalism is nabij !

Achter dien zwaren trommelslag had men de *Marseillaise* kunnen aanheffen.

M. Beernaert deed kalm, eenvoudig, weerdig, recht over al die blufferij. Die onvatbare protestatie, zegde hij, was reeds lang gekend : wij, wij wachten u met juist afgeteekende grieven, en dan zullen wij u, vooral in zake van onderwijs, met klank antwoorden.

Wij weten het van ouds : wat al goeds wij aan onzen kant ook mogen doen, de hulp der linkerzij zullen wij nooit hebben. Wij wachten u echter op vasten voet ; doch nu reeds wenschen wij u geluk, omdat gij, niets te zeggen hebbende, begrepen hebt dat gij beter deedt te zwijgen !

De rechterzij juichte de krachtige houding van M. Beernaert toe ; de linkerzij ondersteunde flauw de eerste les, die M. Bara opzegde, in afwezigheid van M. Frère die nog niet onttroond was.

∴

De bezorgdheid van den achtbaren generaal Pontus voor de soldaten van het Belgisch leger, sinds hij aan het hoofd staat van het ministerie van oorlog, is genoeg gekend, en iedereen weet met welken iever hij de zedelijke zoowel als stoffelijke nadeelen die zekere slechte gewoonten in het kazerne leven veroorzaken, door hem bevochten worden.

Onder deze, zegt de *Vrijheid* met recht, is de dronkenschap wel de bijzonder hoofdplaag. Een onderzoek, door generaal Pontus bevolen, heeft doen vaststellen, dat meer dan de helft der soldaten die veroordeeld werden tot eene tuchtkompagnie of korrectie, onderhevig waren aan het overbodig gebruik van sterke dranken, of wel den misstap, die de oorzaak der veroordeeling was, begaan was in staat van dronkenschap.

Minister Pontus heeft ten einde dit overtollig misbruik van sterke drank te beletten, onlangs verbod gelegd van geen het minste sterken drank te verkoopen in de kantins der kazernen en forten. Nu heeft hij als gevolg aan dit besluit, een omzendbrief gestuurd naar alle korpsoversten des legers, waarin hij hen aanraadt, al hunnen invloed bij hun manschappen te gebruiken om misbruik van sterke dranken te beletten, en des noods strenge maatregelen te nemen en straffen toetepassen op de soldaten die in staat van dronkenschap bevonden worden.

Bravo ! generaal, bravo, gij toont te zijn wat uw titel van minister van oorlog u toekent : De vader onzer soldaten, wie belangen gij door alle middelen die de wetten des lands u toelaten, verdedigt en bevoordeelt.

∴

Wat generaal Pontus thans in het leger aanwendt om de dronkenschap te bevechten, is eene les die alle burgelijke besturen dienden na te volgen. Staat- provinciaale- en gemeentebesturen konden even als den achtbaren minister van oorlog, een reglement uitschrijven, waarbij het overbodig gebruik van sterke dranken streng afgekeurd en gestraft wordt en bij hervalling, na berisping, met wegzending gedreigd wordt.

Wij zetten dus die besturen aan het goede voorbeeld van den achtbaren minister te volgen, op die manier zou die laakbare kwaal met de beste uitslag bevochten worden.

∴

Wij meenen goed ingelicht te zijn als wij zeggen, dat het voorstel d'Oultremont door de groote meerderheid der rechterzij niet wordt aangenomen.

Volgens een liberaal blad zou dit voorstel niet al de stemmen van de linkerzij, op zich vereenigen ; zoo zouden MM. Frère en Bara zich onthouden.

∴

De *Patriote* daagt de *Chronique* uit tot het aannemen dezer wedding.

De *Patriote* wilt *tien duizend* frank zetten tegen *één duizend* frank die de *Chronique* zou moeten tegen zetten indien de *Chronique* kan bewijzen dat het *niet waar* is ; dat sinds Van Humbeeck van het ministerie weggejaagd is, er 18 *duizend* kinderen meer in de gemeentescholen — de *Patriote* spreekt hier niet van aangenomen scholen — zijn.

Denkt ge nu lezers dat de *Chronique* die wedding aanneemt, niettegenstaande de schoone somme die de *Patriote* hem voorstelt ? In het geheel niet. Het radikaal blad zwijgt voor eenige dagen, om nadien op nieuw beginnen te hegen, dat de katholieken het onderwijs vermoorden.

En zoo gaan de genzenzaetten altijd maar voort met de grootste leugens aan hunne lezers op te dischen.

∴

De *Moniteur* van gisteren bevat de statuten eener samenwerkende maatschappij, gevormd onder de vrije en aangenomen onderwijzers der provincie Limburg tot stichting eener pensioenkas.

Wij vinden het denkbeeld der inrichters van die pensioenkas uitmuntend, zegt het *Fonds-nblad*, 't is een nieuw middel om wat er ook gebeuren moge, de bestendigheid van het vrij katholiek onderwijs te verzekeren.

Er blijft echter verstaan dat die verzekeringsmaatregel het gouvernement geenszins ontslaat van zijne verplichtingen jegens de onderwijzers die in 1879, na verscheidene jaren dienst en storting in de officieele pensioenkas, het officiele onderwijs uit gewetensplicht hebben moeten verlaten.

∴

Het is beslist dat er te Antwerpen en omtrek meetings zullen ingericht worden, tegen de nieuwe pogingen tot uitbreiding van het militarism.

∴

De Kamer heeft op aanbringen van M. Dumont het wetsontwerp betrekkelijk de invoerrechten voor het vee aan 't dagorde gebracht.

In den loop der toekomende week, zal een wetsontwerp op de evenredige vertegenwoordiging door verscheidene leden der rechter- en linkerzijde onderteekend neêrgelegd worden.

∴

Naar allen schijn zullen de brusselsche independenten voor de gemeentekiezingen van 12 december den strijd wagen, om de plaatsen der ontslaggevers in te nemen.

∴

Een gewichtig nieuws wordt uit Rome bericht ; de godsdienstige vrede, de grootste en de volkomendste, zal bepaaldelijk gesloten worden tusschen het duitsch keizerrijk en den H. Vader.

Het is aan niemand onbekend welken onafgebroken strijd de katholieke Kerk in Pruisen levert sedert dat prins Bismarck zich aangesteld heeft als alleenheerscher over die Kerk. De kloosterorders wierden uit het land verdreven, de priesters kregen verbod van nog misse te lezen of de zieken te bedienen van de HH. Sacramenten zonder de bijzondere toelating van den Staat, de bisschoppen afgezet, in een woord men had gezegd dat de katholieke godsdienst weldra zou opgehouden hebben te bestaan.

Indien men de tijdingen mag gelooven, verklaart zich von Bismarck gereed om den laatsten schijn der dwangwetten te doen verdwijnen. Zoo heeft de pruisische diplomaat bij het pauselijk hof, de heer baron de Senlæzer, de wederkomst beloofd van al de godsdienstige orders en de vrijstelling van den soldatendienst voor de geestelijkheid van allen graad der katholieke kerkregeering.

Het duitsch gouvernement, in zijne diplomatische mededeeling, handelt nog van verschillende andere punten van zeer groot belang, onder andere de datum en de manier der benoeming der pastoors.

∴

Toen Rome, onder den invloed der Logie, van zijn wettigen Paus-koning beroofd werd, gaf er een schreeuw in de booze wereld op : « Het is gedaan met het Pausdom ! » Jaren zijn er verlopen en het Pausdom staat noch recht en klimt integendeel gedurig. Het is en blijft de groote zedelijke macht in de wereld, en de regeeringen tegen den muur aangedrongen, keeren zich meer en meer tot het Vatikaan, om tusschen hen en de volken als rechter op te treden.

Gisteren was het de kwestie der Carolinen, tusschen Duitschland en Spanje ; vandaag roept de engelsche protestantsche pers de bemiddeling van den Paus in de zaak van Ierland, waarmee de engelsche regeering niet weet wat aanvangen. Het artikel verscheen in den londenschen *Spectator*.

En zoo zou Engeland, na eeuwen en eeuwen geschreeuwd te hebben tegen den Paus, tot dezen gaan, en zeggen : Heere, help ons, want wij vergaan ? 't Zou eene geheurtenis van groote betekenis zijn en aan de wereld bekennen dat al het geschreeuw tegen Rome ten slotte niet meer is dan wind. Al zou Engeland tot die bemiddeling niet overgaan, dan reeds is het beroepen van het gedacht, heel belangrijk.

∴

Hoe schandalig de socialisten de kwade driften en de goede trouw der werklieden te baat nemen, blijkt uit het volgende feit, zegt de *Mechelsche Courant* :

Art. 3. *Ieder lid zal maandelijks de som van 25 centiemen storten, ten voordele van de aanvoerders en de sprekers der socialistische beweging.*

Zoo, 25 centiemen per maand, dat maakt 3 fr. per jaar ; veronderstelt dat er zich 10,000 werklieden aangeven om lid te worden van dien werkmansbond en van andere gelijksoortige kringen, dat verschaft aan die onbaatzuchtige aanvoerders het rond sommeke van 30,000 franken ! Daar kunnen ze nog al eens den mond voor open doen en hunne tong roeren.

Intusschentijd houden die heeren natuurlijk op van werken en vinden het veel gemakkelijker van meetingen in te richten, waar ze bulderen tegen de rijken, tegen kerk en priesters, tegen Koning en Staat.

En de werkman, die weinig of niet geleerd is, gelooft al wat men hem wijs maakt, hij aanziet die schoonsprekers als zijne ware vrienden, als zijne eenige redders en hij houdt zich gereed tegen den grooten dag van wraak !

Jammer maar, dat wanneer het vuur ontvlamt, wanneer de werkman, opgehitst en misleid, zich aan plundering en gewelddenarijen overlevert en wanneer hij door de gewapende macht wordt aangehouden en in het gevang geworpen, geen enkel betaalde aanvoerder meer te zien is ; en wanneer, gelijk het onlangs nog het geval was in Henegouw, wanneer die ongelukkige werkstakers voor het gerecht verschijnen, dan zijn het nog katholieke advokaten, die deze slachtoffers van socialistische beweging en bedrog moeten verdedigen en trachten te verontschuldigen.

Indien de werkman de oogen wilde openen, hij zou zien hoe hij zich laat misleiden door al die schoonklappers, die groote en klinkende woorden spreken over de verdrukking van den werkman en zijne ellende, terwijl zij ambras maken met zijne centen !

∴

Er is te Gent dezer dagen eene genzensocieteit opgericht tot het volgend einde :

1. Huwelijk zonder priester te bewerken ;
2. Kinderen kleeden die geene eerste communie zouden doen ;
3. Ziekenverzorgers opleiden die den priester van het sterfbed der zieken zouden verwijderen.

Zie daar wat de genzen beoogen : *verheid voor het geloof onzer vaderen.*

Tot daar drijft het liberalismus de mannen die het eens in zijne klauwen heeft.

∴

De genzenbladen hebben van de Logie bevel ontvangen tegen de kloosters te schrijven om de sullen van liberalen bang te maken over den invloed dier kloosters.

Nu, dit geschrijf is oprecht kluchtig.

De genzen zeggen : de kloosterlingen zijn *luierikken*, ze doen niets dan schoonen en testamenten binnenpalmen.

De anderen roepen : de kloosterlingen zijn *werkers*, zij brouwen, wasschen, strijken, enz. en doen dus veel nadeel aan de werkende burgerij !

Knoop dat nu toch eens aan een !

De genzenbladen geloven zelven niet wat ze schrijven, maar ze weten dat veel domme liberalen een kankerachtigen haat tegen de kloosters hebben, en dat men er velen kan door bang maken en uit vrees voor de genzen doen stemmen.

Dat is heel het geheim van 't geschrijf tegen de kloosters.

Landbouw-conferentie te Tongeren.

Verleden donderdag heeft M. Claes, veearts te Bilzen, in het lokaal der landbouwmaatschappij, *Café de l'Allée-Verte* te Tongeren, eene zeer belangwekkende conferentie over *den kweek der kalveren* gegeven.

Uit oorzaak van gebrek aan plaats is het ons onmogelijk de volledige voordracht aan onze lezers mede te deelen ; wij kunnen er slechts een kort verslag over geven.

Volgens de zootechnie, zegt de spreker, is het kweeken der kalveren van het allergrootste nut, mits daarvan de toekomst der stallen afhangt. Daarvoor bestaan twee methoden : de *selectie* of uitkiezing en het *croisement* of kruising. De *selectie* is verkiesbaar want zij mishkt nooit. De kruising moet maar eene kleine plaats hebben, zij gelukt alleen onder voordeelige voorwaarden. Men kan geene machienen van groote waarden exploiteeren dan wanneer het voedsel in overvloed is. Het dier kan niets van niets maken. De conformatie wordt ons gegeven door de goesting van den verbruiker. De conformatie van eenen goeden stier is de volgende : lang, horst hed en diep, met zeer breed, kruis zoo lang mogelijk, hals kort, fijn van kop, genegen tot springen, van goede afkomst, vel malsch en fijn, weinig en fijn haar. De conformatie van de koei is dezelfde als die van den stier, uitgenomen dat zij van achter meer gedevelopperd en kalm en zoet van karakter zijn moet. Wat de volle koeien en vaarzen betreft, men moet ze alleen in de weide laten, hun genoeg plaats in de stal verzekeren en hun niet te veel grof voedsel geven, want dat maakt indruk op het kalf.

Vervolgens behandelt spreker de kalving die na 270 dagen geschiedt, de zorgen te geven aan het pasgeboren kalf alsook de opvoeding van het kalf, dat de eerste melk krijgen moet. Wat de artificieele phosphaten betreft die kan het dier zich niet toeeigenen. M. Claes eindigt zijne voordracht met de kwestie van het speenen der kalveren. De spening moet op normalen tijd gebeuren, dat is te zeggen als de eerste dikke tand gestoten heeft, en men moet acht geven dat zij niet schielijk plaats heeft.

Zelden hebben wij zulke belangwekkende punten voor den landbouwer, in eene taal die eenieder verstaan kon, hooren behandelen.

Landbouw.

Ademing der planten. — Werkelijke gevolgen.

De lucht is een samenmengsel en niet eene vereeniging van verschillende soorten van gas, zonder reuk, zonder kleur en zonder smaak. Daarenboven bevat de lucht nog damp van water, eene kleine hoeveelheid nitrate van ammoniak en kiemen van mikrobes.

De lucht bevat :

1° Een gas dat volstrekt noodzakelijk aan de planten en de dieren is, het *oxygeen*.

2° Een gas dat volstrekt noodzakelijk aan de planten is, het *koolstofzuur* (acide carbonique.)

3° Een gas dat noch aan de planten noch aan de dieren dient, de *stikstof* (azote.

∴

Het oxygeen. Het oxygeen komt vooral voor in de verbrandingen. De verbranding komt enkel voort uit de vereeniging van een brandstof met het oxygeen.

De kool die verbrandt vereenigt zich met het oxygeen van de lucht. Het oxygeen met zich met den kool (carbone) te vereenigen, is de oorzaak van het koolstofzuur (acide carbonique.) Het koolstofzuur dat een gas is, vervliegt in de lucht. Onder de verbranding dus, is er niet verandering van stof, maar enkel eene scheikundige verandering, eene voortbrenging van onzichtbaar gas.

Alle verbrandbare organieke stoffen zijn door de planten uit de lucht en het water getrokken. Door de verbranding keeren deze stoffen naar de lucht terug, onder vorm van gas.

∴

De ademing is een verschijnsel gelijkvormig aan de verbranding. De dieren verbranden zich langzamer hand en zoo brengen zij de warmte voort die noodzakelijk is om de regelmatige luchtgestelthed van het lichaam te onderhouden.

De dieren en de planten slorpen dus door de ademing oxygeen op en brengen koolstof zuur op.

De ademing is eene altijd durende werking, zoowel der planten als der dieren. De planten ademen zoo wel door den dag als door de nacht. Een levend schepsel, van oxygeen beroofd, moet verstikken. De planten zoowls de dieren, ademen door al de deelen van hun lichaam. De dieren ademen door de longen en door de heele oppervlakte van hun vel. De planten ademen door de bladeren, de takken, de stammen en de wortelen. De hoogste gedeelten der planten hebben altijd zuivere lucht tot hare beschikking. De landbouwer moet den grond op zulke wijze bewerken dat de wortelen der planten altijd in aanraking met zuivere lucht zijn.

∴

Werkelijke gevolgen. — Vermits de planten moeten ademen, is de landbouwer genoodzaakt de grond doordringbaar aan de luchte maken. De zavelachtige gronden zijn in het algemeen genoeg doordringbaar aan de lucht. Deze gronden verslinden zoo veel winning mest, omdat het mest zich verbindt en zich met den grond vereenigt in rede van de kwantiteit beschikbare lucht. In de leemachtige, moddrige, moeng-drongene, konden en vochtige landen, is de bewerking van den grond van de grootste noodzakelijkheid. In het algemeen kan men zeggen dat het vooral noodzakelijk is :

1° met verstand den grond te bewerken door de beploegingen, de omspittingen, de eggingen.

2° de overtollige waters door drainceringen te verwijderen.

3° het onkruid door het schoffelen te vernietigen.

∴

1° Door de beploeging stelt men den grond bloot aan de werking der weerkundige krachten, zooals de lucht, het water, de warmte, het gevroorte enz.

De grond ontbindt zich ; hij doortrekt zich met lucht : hij wordt lichter, doordringbaarder aan de lucht ; de vruchtbaarmakende stoffen worden ontbindbaarder ; de salpeterwording is ernstiger.

De landbouwer moet zoo haast mogelijk het stoppelveld omwerken ; hij moet voor den winter ploegen ; in den opgang moet hij zijne graanen eggen, hij moet ze zoo haast mogelijk omspitten ; het houwerstje moet zoo lang mogelijk tusschen de rijen heten enz. gebruikt worden.

Overal is het geraadzaam in den opgang de graanen te eggen. Inderdaad op dit tijdstip is de bovenste laag van den grond hard en uit of meer onderdringbaar aan de lucht geworden.

∴

2° De landbouwer moet de overtollige waters verwijderen. Het water kan maar weinig oxygeen ontbinden. In eenen vochtigen grond kunnen de wortelen van vele planten zich niet op regelmatige wijze ontwikkelen. De vochtige weiden worden snel zuur. Men vindt er wissen, carex, paardestaarten en ander kruid in.

Men zou jaarlijks de weiden moeten eggen.

∴

3° Het onkruid heeft insgelijks oxygeen noodig. Hunne wortelen moeten ademen gelijk de wortelen der andere planten.

Het onkruid steelt aan de andere planten, niet alleenlijk lucht, maar ook eene plaats, de straling der zon, en voedsel.

De onderaardsche strijd voor het leven, welken zich de verschillende planten leveren, is hevig en de gekweekte planten zouden er maar zelden de overwinning in behalen indien de mensch niet tusschen kwam.

De landbouwer moet schoffelen, hij moet zorgvuldig alle onkruid vernielen.

De *intensie* landbouw is hedendaags de eenigste verstandelijke ; hij veronderstelt de gansche vernietiging van het onkruid. Men moet meer te dik zaaien, want anders heeft de strijd voor het leven tusschen de gekweekte planten plaats hetgeen altijd schadelijk voor de opbrengst is.

H. R. Julius.

Gemeente raad.

Zitting van zaterdag 13 november 1886.

Tegenwoordig : MM. Meyers, burgemeester, Coart en Schaetzen schepenen, Barthels, Claikens, Ghiouen, Neven, Nicolaers, Perteau en Slegers, leden.

Het proces-verbaal der vorige zitting wordt gelezen en goedgekeurd.

M. de burgemeester geeft mededeeling van verscheidene stukken die hem toegekomen zijn, onder andere van eene petitie van inwoners van Mulken vragende dat de dienst der nachtwachters tot hun gebucht uitgebreid worde.

De raad gaat over tot de dagorde.

1° *Gemeente rekening van 1885. Verslag over de begrooting van 1887.*